

קומו ועלו לארץ ישראל

בס"ד, תקשור עם בנימין, ירושלים, י"ב מרחשון תשע"ז

יִשְׁכּוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם...

אני באמת מאד מחכה כבר לסוף. כל כך הרבה שנים הנשמות שלנו מתגלגלות מהאדם הראשון ועד היום. תיקון מאד קשה. אבל עם כל זה, ברוך ה', ברוך ה', ממש נס, שישנם עוד יהודים שמניחים תפילין, שמתפללים שלש-פעמים-ביום, וכאלה שעוד מתפללים שלש-פעמים-ביום במנין, או לפחות משתדלים מאד לעשות את זה, יהודים שחוגגים את החגים, משתדלים לעשות את זה ממש כמו שצריך, שבתות, חגים, משתדלים לצום מתי שצריך, משתדלים להנך את הילדים בדרך הנכונה, זה פשוט נס! אם לחשוב על כל השנים של הסבל של עמ"י, כל הפוגרומים, ומה שעשו הרומאים ליהודים, איך שהם רצחו שני מיליון יהודים ושלטו על הארץ. הרסו את בית המקדש פעמיים בצורה קשה ביותר [תהלים קל"ז ז], עם הרבה דם של יהודים תמימים [מזמור ע"ט, סו"ס יואל: יָאדוּם לְמַדְבַּר שְׁמֵמָה תִּהְיֶה, מִחֲמַס בְּנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר שָׁפְכוּ דָם נְקִיא בְּאֶרֶץ... וְנִקְיֵי דָמָם לֹא נִקְיִי... וּבִסְפֵר עֹבְדֵיהֶן וְכָל הַשְּׁנֵאוֹה שֶׁל כָּל הָעַמִּים נֶגַד הַיְהוּדִים, וּבֹדָאִי, הַשּׁוֹאָה, שְׁאֵנִי לֹא יוֹדַע אִם הִיא כֹּה דָבָר אִי פֶעַם בְּכָל הַהִיסְטוֹרִיָה [יחזקאל ל"ה ה': יֵשֶׁן הַיּוֹת לֹךְ אֵיבַת עוֹלָם. וַתַּגֵּר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי תִרְבַּת בְּעֵת אֲדָם, בְּעֵת עֲזוֹן קַז... עַיִשׁ כַּחֲעַן].

ועכשיו אנחנו שוב במצב קשה. והמצב הזה בא אחרי שנים של גשמיות 'מעל-ומעבר', גשמיות שפשוט הפכה להיות עבודה-זרה! ועדיין יש את הגשמיות הזאת למרות שעוד מעט זה ייעלם, עבודה זרה ממש [ע"י מאמר 'שובה ישראל' להגרא"ש הורוביץ (זעליבובר) מלונגון היידי, בספרו 'נחרי אש', הובא בסו"ס 'בית יהודי']. וזה נס שיהודים עדיין מתאמצים, משתדלים להיות יהודים, כי כל הגשמיות הורידה את רוב היהודים, וזה הוריד גם את היהדות מאד. ועם כל זה, היהודים, או לפחות חלק-לא-כל-כך-גדול-של-היהודים משתדלים שהם יכולים להיות בסדר.

ובינינו יש הרבה ערב-רב, בין החרדים, ועוד יותר בין החילונים. ואנחנו נראה עכשיו בעתיד-הקרוב מי היהודים האמיתיים ומי הע'ר [יחזקאל כ"י: וְהַעֲבַרְתִּי אֶתְכֶם תַּחַת הַשֶּׁבֶט, וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם בְּמִסְכַּת הַבְּרִית... וּבְרוּתֵי מִקֵּם הַמְּדַרְדְּרִים וְהַפּוֹשְׁעִים בִּי...], מִי גֵר-הַצֹּדֵק האמיתי, ומי נשאר גוי [ע"י ישעיה ר"פ י"ד, נדה י"ג], וזה כנודע ענינו של הע'ר שהיו גרים לא-אמיתיים]. וזאת תהיה הפתעה מאד גדולה להרבה אנשים [אמת ליעקב נחלת יעקב] לר"י מליסא, סו"מ"ס ברכות, לא לכולם, אבל להרבה אנשים.

ואנחנו כבר רואים את כל הסימנים שהגענו כבר למלה"ע השלישית, ושנחנו לא רחוקים בכלל מגוג ומגוג. ורואים שהכל ממש מדויק לפי כל הנבואות, ולא צריכים בכלל לפירושים, זה ממש לפי הפשט, עם כל השמות, מדויקים [פסיקתא רבתי, הובא בילקוט שמעוני ישעיה ס', וכן בסוף ס' תנא דבי אליהו, ובמאמר 'הוא האחרון']. וכל יום יש עוד ועוד סימנים כאלה, אם זה מהנבואות, אם זה מהתורה, ואם זה מהגמרא, אם זה מהזוהר, וכו', זה ממש-ממש נהיה ברור שנחנו בסוף.

אבל כשהולכים ברחובות שלנו, של החרדים, פה בירושלים, הולכים בבני-ברק ברח' רבי עקיבא, או הולכים בשדרה ה-13 בבורו-פארק, או בכל מקום איפה שיש יהודים, בסטמפורד-היל, בגולדר'ס גרין, לא משנה היכן – רוב היהודים ישנים. אולי הם מתחילים לפחד קצת, כי זה כבר מאד ברור, אבל הם בכל אופן בתרדמה. קשה להם לזוז, קשה להם לחשוב על זה. ואם מישהו

רוצה להעלות את הנושא – אז לא רוצים לשמוע. ואני לא יודע איך להעיר אותם, איך לעשות שיבינו שאי אפשר להירדם עכשיו, שחייבים לקום ולעשות, גם ברוחניות וגם בגשמיות. אם הם רוצים להציל את עצמם – חייבים לזוז.

ונכון, אומרים: 'הו, ה' יציל גם את היהודים שבחוץ לארץ', הם בטוחים שהבתים שלהם יעופו באויר וינחתו בארץ ישראל... שהכל יהיה בסדר. אבל זה לא בדיוק ככה. הם לא מבינים שאם יפתחו את העינים ויתחילו לזוז לכיוון א"י, מפני שהם יודעים שבסוף – זה המקום היחיד שאפשר לעבור את הזמנים האלה בקלות יותר, כי זה המקום היחיד שיש הבטחה שישרדו, אם הם באים לא"י וצועקים, מבקשים מהקב"ה להציל אותם [יואל ג' ה']. לכן אם הם באים בשביל הסיבות האלה – זה אומר שהם באים לשם-שמים, כי הם מאמינים ובוטחים בה'. אבל הרבה לא רוצים לדעת, והחשובים ביניהם, היהודים האמיתיים, יגיעו, אבל מתוך סבל רב, מפני שלא היו מוכנים לראות שהגיע הזמן, שעם כל הסימנים שה' הביא – לא רצו לראות.

ויש הרבה סיבות שלא, זה לא כדאי... ואין כסף... ואיך אני אקנה בית... וכו', אבל אם כולם היו באים – זה היה נראה אחרת. כבר היה איפה לשים אותם. כמו שבאירופה, כל האלה, הערבים, באים במאות-אלפים ומוצאים איפה להכניס אותם. אבל לעזוב את הגשמיות?!... לעזוב את החיים הקלים?!... אפילו שישנה הרבה אנטישמיות, ויש את הקבוצות האלו שכבר רצחו כמה אנשים, באירופה במיוחד, בכל זאת זה קשה לזוז. באמריקה – עוד לא רצחו בצורה ברורה יהודי בגלל שהוא יהודי בזמן האחרון, אבל רוב היהודים-האמיתיים, בתוך הלב שלהם יודעים שהגיע הזמן, שזה יהיה מאד-מאד קשה.

וזה נראה להם עכשיו שזה יותר מסוכן פה בארץ. בודאי, הרוסים עומדים פה בסוריה, והסינים, ובכלל כל הערבים מסביבנו, ואני אומר לכם שזה לא נכון, זה יהיה הרבה יותר מסוכן, וזה גם היום מסוכן בחוץ לארץ. האינכם מאמינים? אתם לא מאמינים במה שכתוב?! לא במה שאני כותב, אבל זה כתוב! תראו מה שכתוב בספר יואל, הוא מבטיח, הנביא מבטיח, שמי שנמצא פה בא"י, והוא קורא לה' להציל אותו – הוא יציל אותו. [כל אשר יקרא בשם ה' ימלט, כי בחר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר ה' ובשרידי אשר ה' קרא... ע"י במפרשים]

ואלה שנשארים בחו"ל ומחכים לרגע האחרון, ברור שחלק מהם לא יגיעו. למה? כי חיכו מדי הרבה זמן, ולא רצו לזוז. ואפילו שה' לוקח אותם, ודוחף אותם – עוד לא מוכנים לזוז, ולא יהיו מוכנים לזוז. אז הם לא יגיעו, לא יגיעו. וכנראה שהנשמות הן לא של יהודים, הם של ערב-רב [יחזקאל ט"ז: יָאֵל אֲרַמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ... ע"י סו"מ"ס כתובות]. אבל אלה שאפילו ברגע האחרון יגיעו – הם ינצחו.

אז לכן אני מבקש, אני מבקש מכל יהודי שיש לו לב יהודי, שיש לו מחשבות יהודיות, שיש לו כיוון של קדושה, שהוא בוכה כשהוא רואה יהודי אחר שסובל, שהוא בוכה כאשר הוא שומע שהיו פעם פוגרומים וכשהוא שומע שיהודי נהרג בפיגוע – יהודי כזה הוא יהודי. ואני מדבר אל הלב ואל הנשמה של כל יהודי, בכל העולם: תחזרו להקב"ה. אפילו אם אתם חושבים שאתם קרובים – זה לא מספיק קרוב, פשוט לא מספיק קרובים. אנחנו

זה הכל. זה כל מה שיש לי להגיד, כי אנחנו בסוף. אתם צריכים להציל את עצמכם, אתם לא יכולים לשבת שמה כבר. אתם לא מבינים כי בארה"ב הם כבר מוכנים לשים את החבל מסביב הצוואר שלכם. אתם לא מבינים את זה. הם סוגרים עליכם מבלי שתדעו. הכל מוכן. ורק יהיה איזה משוה – יהיו להם סיבות להכניס אתכם לתוך המחנות. אמנם לא יהיו שם רק יהודים, יכניסו שמה גם גוים – אם זה נותן לכם הרגשה יותר טובה. אני מזהיר אתכם: הסוף מאד קרוב.

Jews of America, I beg you to realize that you are soon going to be in great danger. Start packing your bags and be ready as soon as you can, Daniel. 6th Apr. 2009

ואני מברך את כל היהודים האמיתיים שיגיעו לארץ, שינצלו מהרע שעומד להיות, אפילו שארץ-ישראל נראית מקום מסוכן, אך שתי שלישי של העולם יחרב [זכריה י"ג] – וארץ ישראל לא. אני מבקש מהקב"ה לרחם על כל עמ"י, לעזור להם לחזור בתשובה בקלות, ולהגיע לפה בשמחה, קבוצות-קבוצות [הושע ב' ב': וְנִקְבְּצוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִתְרוֹ...]. שמצפים בהתרגשות לקבל משיח צדקנו [ישעיה ס"ו ח'-י': כִּי תָלֵךְ גַּם יְלֶדֶת צִיּוֹן אֶת בְּנֵיהָ... שְׂמֵחוּ אֵת יְרוּשָׁלַם, וְגִילוּ בָּהּ כָּל אֲהֲבֵיהָ, שִׂישׂוּ אַתָּה מְטוֹשׁ...].

לא מספיק קרובים. וגם פה בא"י – לא מספיק קרובים להקב"ה. יש לנו כל מיני חשבונות שהם דברים לא טובים, ולא חשבונות שמים, ואנחנו הולכים לכיוונים לא טובים.

ומספיק שאנחנו, הנשים שלנו אינן מספיק צנועות, יש אפילו כמה יהודיות יותר צנועות, אבל עושים צחוק מהצניעות ומהקדושה. יש יותר מדי סיפורים לא יפים, מאד לא יפים, דברים שהם כנגד הקדושה, ואפילו עושים בדיחות על זה. וזה אסור, זה אסור. זה מוריד את העדינות ואת ה'עהרליכקייט' (החרדיות, הנאמנות) של היהודי. וזה הפך להיות 'רגיל' בין החרדים, איזה משוה גם שאף פעם לא היה. הצעירים במיוחד, הילדים הצעירים, הבחורים, יש הרבה עם איזו גסות שאף-פעם לא היתה. והגסות הזאת – זה הגוייסקייט, זה משוה שלא שייך ליהודי אמיתי.

אז לכן אני מבקש, מבקש ומתפלל על כל עמ"י, תחזרו באמת להקב"ה, תעזבו את הגעטשקע'ס (האליילים) שלכם, את כל העבודה-זרה שלכם, הע'יז של הגשמיות – ותחזרו להקב"ה, ותראו לו שאתם מאמינים במאה אחוז שזה הסוף כבר. תבואו לארץ ישראל. תעלו לארץ ישראל. יש הרבה אנשים שיש להם אפשרות להגיע, אבל לא עם הרגשה של חוצפה, של 'הכל מגיע לי', אלא בהכנעה, בהרגשה של הכנעה, שלא משנה מה שה' ייתן – זה מספיק לי, וזה יציל אותי [הסריפני ל'חם חוקי'].

שאלות ותשובות:

רגעים שה' כבר יוציא את כולם, כל אלו שצריכים לצאת, איזה רגעים של רגיעה, אולי משוה שיאפשר את זה, אני לא יודע בדיוק איך זה יהיה.

ש. האם הרשעים לא ימנעו מהם להגיע לכאן?

ת. אני לא יודע איך שה' יעשה, אם ה' רוצה – הם יגיעו, לא משנה מה שינסו לעשות בארצות שלהם, הוא בדיוק יכניס פתאום לרשעים איזה רעיון... מי יודע איך הוא יעשה את זה...

ש. מאד כואב לחשוב על כל המצב הזה, כשאנחנו יודעים שיש שם בחו"ל הרבה יהודים צדיקים ויקרים...

ת. היהודים הצדיקים והיקרים – הם יגיעו איכשהו, רק יהיה יותר קשה.

ש. ואיך זה שישנם עדיין חרדים שנוסעים לחו"ל...?

ת. יש מי שנוסעים לחו"ל עכשיו שאין להם סיבה טובה. אך מי שיש לו סיבה טובה – קשה לו לשנות, אבל עוד מעט כבר לא יהיו 'סיבות טובות', ואם עכשיו אנשים עוד נוסעים לחתונות של משפחה, טוב, הם רגילים לזה. אבל יש אנשים שלא תופסים בכלל, ועוד נוסעים לשם בשביל חופש, ונופש, אפילו חרדים, המון חרדים נוסעים לפסח, לסוכות, לכל מיני דברים.

ש. אבל זה כ"כ מורגש שכל רגע יכולה להיות ההתפוצצות, אז איך אפשר להתעלם...?

ת. כי הם יכולים להגיד: 'טוב, אנחנו מדברים על זה הרבה זמן ולא קרה'. הם פשוט אוהבים לטוס, זה הכל. אוהבים את ההתרגשות, לעלות על מטוס... להגיע למקום אחר... לעשות שופינג בלי סוף. הם מנסים לסגור את העיניים לכל מה שקורה מסביב, ולהמשיך את החיים. והם יפלו חזק, כי הם לא רוצים לדעת.

ש. כתוב בספרים שכשאתם עולה לא"י הוא לא יכול להישאר כמו שהיה, הוא חייב להתעלות, להיות קרוב יותר לה', לתורה הק', כמו שכתב הגר"א באיגרתו הנודעת, כאן זה פלטרכין של מלך [ויבפרט אם נזכה לבוא לארץ ישראל, כי שם צריך לילך מאד בדרכי ה', ור' גם בספר 'חרדים' פרק נ"ט באורך], אז היהודי אומר לעצמו 'איך אני מגיע לארץ ישראל? מי אומר שאני בכלל ראוי, שאני זכאי למעלה הזאת?...'. מה דעתך?

ת. אם היהודי אומר שהוא לא יודע אם הוא יכול להיות ראוי לבוא לא"י כי הוא לא מספיק 'על רמה' שמתאימה לא"י, אני לא מאמין שיש בדבר הזה תוכן עכשיו, כי פה, בא"י, היהודים ירדו בצורה איזומה, אמנם לא יותר מאשר בארצות-הברית, אבל מספיק ירדו. ואנחנו מתחת לשילטון של רשעים עכשיו. והיהודי שבא בשביל הסיבות הנכונות, הוא פשוט בא בעליה, הוא עולה לישראל. הוא לא יורד לישראל. למה? כי הוא החליט שהוא עוזב את הזבל של שְׂמָה, של ארץ העמים, והוא עולה לא"י בשביל הסיבות הנכונות. ואם הוא עוזב את הגשמיות שיש שם, והוא עולה לפה – הוא כבר הגיע למצב טוב, למצב ראוי בהחלט להיות בארץ-ישראל. וחוק מזה כתוב ברור שיהודים צריכים לעלות לפה [ו' דברי הגר"א אייבשיץ זצ"ל בס' 'תפארת יהונתן', ניצנים ל' ד', הובא במאמרי: 'בלע המות לנצח', ור' מאמרו של בנימין: An Urgent Message to the Diaspora, משנת תשס"ח], לא כתוב שהם צריכים לחכות בחו"ל עד שיהיו ראויים, כי זה לא יכול להיות, במיוחד עכשיו.

ש. האם נותר להם עוד מספיק זמן בכדי להגיע לחו"ל, ולעשות את העליה עם כל התהפוכות שיש עכשיו...?

ת. בודאי שיש להם עוד זמן, תלוי כמה שהם זזים, אבל יהיו יהודים שמה בחו"ל, שגם אותם ה' יציל [פרשת וירא: וַיִּתְמַקְּמֵהוּ וַיַּחֲזֹקֵהוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ... בְּחֶמְלַת ה' עָלָיו, וַיִּצְאֵהוּ וַיַּנְחֵהוּ מִחַזְוֹ לְעִיר...]. אבל טוב, זה לא יהיה קל, שם לא יהיה קל. אני מאמין שיהיו איזה

ש. אבל ביניהם זה לא רק ערב-רב, זה גם יהודים ממש...

ת. יהודים-ממש שתקועים בעבודה-זרה הזאת של השופינג, של הגשמיות, של הטיסות לחו"ל סתם – הם יסבלו לא-סתם עד שיגיעו לאמת, אבל יגיעו. אם הם יהודים אמיתיים – הם יגיעו [סוף עמוד].

ש. היארציט של רחל-אמנו השנה חל בשבת...

ת. היא בוכה ובוכה ובוכה. היא בוכה ומתפללת על הבנים שלה [ירמיהו ל"א]. היא יודעת מה שעומד להיות, היא בוכה ומבקשת ומבקשת שיהיה בקלות.

ש. האם יש משהו מיוחד בכך שהשנה זה חל בשבת?

ת. הכל-הכל מיוחד השנה. כל מה שקורה השנה – זה מסרים בלי סוף.

ש. מה דעתך על הגשם החזק והסוער שהופיע במקומות רבים בעולם וגם בארץ?

ת. הגשמים, טוב, יש להם כל מיני סיפורים, הם אומרים שזה 'גיני' (סוג של הוריקן קטן), הגיניו זה בגלל שיש זרם של מים חמים בכל האוקיינוס, וזה בא פעם בשבע שנים לערך, וזה גורם למזג-אוויר משונה ביותר. אבל אני לא מאמין להם, והם לא יודעים מה שהם מדברים רוב הזמן, החזאים, ולא צריכים לשים לב. היה גם איזה הוריקן ענקי, דיברו שזה הכי גדול שהיה אי פעם בהיסטוריה! אבל זה מעניין שזה לקח לו ממצב-ההתחלה כשהוא היה סערה טרופית עד שהוא הגיע למספר חמש, שזה ערך הכי גבוה בעוצמה של ההוריקנים, זה לקח לו להשתנות בערך כמה שעות, וזה קצת מצחיק, משונה. ואחר כך כשה נכנס למקסיקו – מיד זה ירד עוד הפעם להגדרה של סערה טרופית, אבל זה הביא הרבה גשם והרבה שיטפונות אפילו עד טקסס, טקסס מלאה-מלאה מים עכשיו.

ש. זה גם חלק מהסימנים של הגאולה... כל התפוכות של מזג האוויר... [ר' ילקוט החלים פרק ק"מ, ועי' תענית ח: גדול יום הגשמים כיום קיבוץ גלויות...]

ת. יש לנו סימנים בלי סוף. בלי סוף! מי שרוצה לראות, לא צריך אפילו לחפש יותר מדי, זה ברור לו, ממש כנגד העיניים.

ש. שמענו שבשבת האחרונה, "א בחשון, הסתלק עוד צדיק, יהודי מפגועי הטבח בהר-נוף בשנה שעברה, כ"ה חשון, שעכשיו הלך לעולמו מפצעיו...

ת. אני יודע על מה שכתוב בזוהר, ואני לא יכול להגיד את העתיד כי אמרו הרבה דברים, אבל אני מאמין שזה יכול מאד להיות, זה מתאים לכל מה שקורה עכשיו.

ש. האם הכוונה לזוהר שנאמר בו שלפני בוא המשיח יהרגו חמשה צדיקים בבית כנסת?

ת. נכון, נכון, ואם אפשר תוסיפו את זה, תצרפו את זה לתיקשור.

זוהר חדש פרשת בלק במאמר המדבר על סדר התגלות המשיח: 'לסוף שבעין יומיו, סליק נאקו דישדאל לקמי מלכא קדישא, דיהון מעיקון לון בכל סטריו דעלמא. וכנישתא חדא לצד דרומא יתאבד ויתחריב. וחמשה זכאי קשוט יתקטלון ביניהו... ותרגמו: 'לסוף שבעים ימים עולה נאקת בני ישראל לפני המלך הקדוש, שיהיו מעיקים להם בכל צדדי העולם. וכנסת אחת לצד דרום תאבד ותחריב, וחמשה צדיקי אמת יהרגו ביניהם...'

ש. והסתלקות הצדיק הזה, ה' יקום את דמו, קרתה עכשיו בדיוק בסמוך לאחר הפיגוע במלכי-ישראל, גאולה, שזה אירוע דומה מאד לפיגוע האכזרי ההוא מלפני שנה, ונדהמנו לשמוע שהמחבל שביצע את הפיגוע האחרון הוא בן דודם של המחבלים ההם מהטבח שהתרחש בהר נוף...

ת. תכתבו גם את זה, זה מענין ביותר. כל מה שיש עכשיו, כל המתרחש – זה הכל דבר אחד שמשתלב בדבר שני, הכל קשור.

ש. אבל למה יש כל כך שקט אצלנו?

ת. יש שקט כי אנשים בהלם. פה האנשים הטובים הם בהלם, הם רואים שזה קורה. ואלה שבאמריקה ובאירופה ובכל מיני מקומות – הם עוד לא בהלם, הם על סף ההלם. עוד לא הגיעו להלם עצמו, אבל הם כמעט בהלם, כי הם גם מתחילים לתפוס שמשוהו מאד לא טוב קורה, ושיש בעיה. אז לכן האנשים שקטים, הם לא יודעים מה לעשות בדיוק. הם צריכים לשנות הרבה דברים פנימיים, כי כבר יש קילקול בכל מקום, וכו'. ואין זמן לחכות, אפילו בשניה אם היה אפשר לשנות את הדרך, אלה שהם יהודים אמיתיים – הם בשניה אחת יכולים לשנות את הדרך, אבל זה לא פשוט.

ש. הראו תמונות מסין המראים כאילו בתים בשמים מרחפים על עננים...

ת. זה שהם ראו שם בשמים את ה'כביכול-בית-המקדש'... דבר ראשון – זה לא היה נראה כמו בית-המקדש, ודבר שני, יכול להיות שה' עושה נס, אבל זה גם ידוע שיש להם טכניקה שהם יכולים להקרין באיזושהי צורה דמויות על רקע השמים, וזה נראה אמיתי לגמרי! אז מי יודע מה הם משחקים שמה. ולמה דוקא בסין? זה לא נראה לי הגיוני שבסין דוקא יראו את בית-המקדש מתעופף באויר...

ש. גם במגדלי-התאומים היו כל מיני טכניקות... והרבה שקרים...

ת. אם תסתכל בתמונות של המטוסים שכביכול נכנסו לתוך הבניינים, הם אמרו שזה לא היה מטוסים בכלל, זה היה 'כאילו'. זה היה מין דמויות-של-מטוסים שזה רק תמונות שרואים באויר, ואם תסתכל איך זה נכנס פנימה... ובכלל לא מצאו אפילו חלקיק של המטוס, שום דבר, שום כלום. אז כנראה שעשו לנו איזו הצגה גדולה, כאילו שזה נכנס – ואז מישהו פוצץ את חומר-הנפץ שהיה בכל הבנין. היום כבר הרבה יותר אנשים יודעים שזה שקר, בזמן האחרון מומחים רבים העידו שזה שקר גמור. אבל לא אכפת לרשעים, הם ממשיכים כרגיל, כי הם שולטים כבר על הכל. אין להם שום דאגה. הם שולטים כבר על המשטרה, על הכל, על הרפואה, על החיילים והצבא, שולטים על הכל. רק על דבר אחד הם לא שולטים – וזה יביא את הסוף שלהם, הם לא שולטים על הקב"ה! זה הסוף שלהם.

בשורות טובות.